

Bryssel 29. kesäkuuta 2020
REV1 – korvaa
12. maaliskuuta 2018
annetun tiedonannon

TIEDONANTO

YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN ERO EUROOPAN UNIONISTA JA SÄHKÖISTÄ VIESTINTÄÄ KOSKEVAT EU:N SÄÄNNÖT, ML. VERKKOVIERAILU

Yhdistynyt kuningaskunta on 1. helmikuuta 2020 alkaen eronnut Euroopan unionista, ja siitä on tullut ns. kolmas maa¹. Erosopimuksessa² määrätään siirtymäkaudesta, joka päättyy 31. joulukuuta 2020.³ Siihen saakka Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovelletaan Euroopan unionin oikeutta sen kaikilta osin.⁴

Siirtymäkauden aikana Euroopan unioni ja Yhdistynyt kuningaskunta neuvottelevat uutta kumppanuutta koskevasta sopimuksesta, jossa määrätään erityisesti vapaakauppa-alueesta. Ei kuitenkaan ole varmaa, tehdäänkö tällainen sopimus ja tuleeko se voimaan siirtymäkauden päättyessä. Tällaiseen sopimukseen perustuva suhde olisi joka tapauksessa markkinoillepääsyä koskevien edellytysten osalta hyvin erilainen kuin tilanne, jossa Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu sisämarkkinoihin⁵, EU:n tulliliittoon sekä arvonlisävero- ja valmisteveroalueeseen.

Siirtymäkauden päätyttyä Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulee EU:n jäsenvaltioissa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon ja soveltamisen osalta kolmas maa.

¹ Kolmas maa on maa, joka ei ole EU:n jäsenvaltio.

² Sopimus Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä, jäljempänä 'erosopimus' (EUVL L 29, 31.1.2020, s. 7).

³ Siirtymäkautta voidaan ennen 1. päivää heinäkuuta 2020 pidentää kerran enintään yhdellä tai kahdella vuodella (erosopimuksen 132 artiklan 1 kohta). Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on toistaiseksi sulkenut pois tällaisen pidentämisen.

⁴ Lukuun ottamatta eräitä erosopimuksen 127 artiklassa määrättyjä poikkeuksia, joista millään ei ole merkitystä tämän tiedonannon kannalta.

⁵ Vapaakauppasopimuksessa ei määrätä etenkin sellaisista (tavaroiden ja palvelujen alalla sovellettavista) sisämarkkinoiden periaatteista kuin vastavuoroinen tunnustaminen, 'alkuperämaaperiaate' ja yhdenmukaistaminen. Vapaakauppasopimuksella ei myöskään poisteta tullimuodollisuuksia ja -tarkastuksia, jotka koskevat esimerkiksi tavaroiden alkuperää ja niihin sisältyviä tuotantopanoksia, eikä tuontiin ja vientiin sovellettavia kieltoja ja rajoituksia.

Sen vuoksi kaikkia asianomaisia ja erityisesti talouden toimijoita muistutetaan oikeudellisesta tilanteesta siirtymäkauden päätyttyä.

Neuvoja sidosryhmille:

Sidosryhmiä, sähköisen viestinnän verkkojen ja/tai palvelujen tarjoajia, kehoitetaan erityisesti arvioimaan siirtymäkauden päättymisen seurauksia tämän tiedonannon perusteella.

Sähköisen viestinnän palvelujen tarjoajia ja asiakkaita kehoitetaan valmistautumaan siihen, että säännökset, jotka mahdollistavat verkkovierailupalvelujen käytön kotimaan hinnalla Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä, lakkaavat olemasta voimassa, ja että säännellyn EU:n sisäisen viestinnän hintakatto poistuu.

Huom.

Tässä tiedonannossa ei käsitellä

- verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuutta koskevia EU:n sääntöjä;
- sähköistä kaupankäyntiä ja verkon neutraaliutta;
- maarajoituksia;
- henkilötietojen suoja; tai
- palvelujen tarjoamisesta kannettavaa arvonlisäveroa.

Näiden seikkojen osalta on valmisteilla tai on jo julkaistu muita tiedonantoja⁶.

Siirtymäkauden päätyttyä sähköistä viestintää koskevia EU:n sääntöjä ei enää sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

Näihin sääntöihin kuuluvat seuraavat⁷:

- eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä annettu direktiivi (EU) 2018/1972;⁸

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_fi

⁷ Tämä on suuntaa-antava luettelo tämän tiedonannon piiriin ensisijassa kuuluvista säännöksistä. Se esitetään ainoastaan tiedoksi eikä sen vuoksi ole tyhjentävä tai sitova.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1972, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä (EUVL L 321, 17.12.2018, s. 36).

Tällä direktiivillä kumotaan 21 päivästä joulukuuta 2020 seuraavat neljä direktiiviä: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33); Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EU, annettu

- sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi (direktiivi 2002/58/EY)⁹;
- radiotaajuuspäätös (päätös N:o 676/2002/EY)¹⁰;
- Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja BERECin tukiviraston (BEREC-virasto) perustamisesta annettu asetus (EU) 2018/1971;¹¹
- verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annettu asetus (EU) N:o 531/2012¹²;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja säännellyn EU:n sisäisen viestinnän vähittäishinnoittelusta¹³;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/61/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi¹⁴;
- sekä eräät komission asiaan liittyvät suositukset, muun muassa
 - merkityksellisiä markkinoita koskeva suositus (koskee sellaisten markkinoiden määrittelyä, joilla voidaan tarvita lainsäädäntötoimenpiteitä)¹⁵ ja

7 päivänä maaliskuuta 2002, (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21); Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7); Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 676/2002/EY, tehty 7 päivänä maaliskuuta 2002, Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä (radiotaajuuspäätös) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1971, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja BERECin tukiviraston (BEREC-virasto) perustamisesta, asetuksen (EU) 2015/2120 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1211/2009 kumoamisesta (EUVL L 321, 17.12.2018, s. 1).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 531/2012, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012, verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja säännellyn EU:n sisäisen viestinnän vähittäishinnoittelusta sekä direktiivin 2002/22/EY ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s.1).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/61/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi (EUVL L 155, 23.5.2014, s. 1).

- o suositus johdonmukaisista syrjimättömyysvelvoitteista ja kustannuslaskentamenetelmistä¹⁶.

Tällä on erityisesti seuraavat vaikutukset siirtymäkauden päätyttyä eri osa-alueilla:

1. YLEISVALTUUTUS

Vähintään yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneilla palveluntarjoajilla on vapaus tarjota sähköisiä viestintäverkkoja kaikissa muissa jäsenvaltioissa ilman, että niiltä vaaditaan sijoittautumista kyseisiin valtioihin. EU:n sääntöjen perusteella tällaiset palveluntarjoajat voivat alkaa tarjota sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja ilman viranomaisten antamaa nimenomaista päätöstä ja niihin sovelletaan ainoastaan yleisvaltuutusjärjestelmää kussakin jäsenvaltiossa, jossa ne tarjoavat verkkoja tai palveluja. Yleisvaltuutus kattaa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamisen oikeudet ja velvollisuudet. Jäsenvaltiot saavat vaatia palveluntarjoajilta ainoastaan ilmoituksen toimittamista mutta eivät saa asettaa täytäntöönpanokieltoa (direktiivin (EU) 2018/1972 12 artikla).

Siirtymäkauden päätyttyä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneilla sähköisten viestintäverkkojen ja/tai palvelujen tarjoajilla ei ole enää vapautta tarjota sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluita, eivätkä ne näin ollen voi myöskään hyötyä enää EU:n jäsenvaltioiden yleisvaltuutusjärjestelmästä. Hyötyäkseen EU:n jäsenvaltioiden yleisestä valtuutusjärjestelmästä verkkojen ja/tai palvelujen tarjoajilla on siis oltava toimipaikka Euroopan unionissa.

2. KIINTEÄN JA MATKAVIESTINTÄVERKON KOHDEVERKKOMAKSUT

Siirtymäkauden päätyttyä äänipuhelujen tukkutason kohdeverkkomaksujen¹⁷ alentamiseen johtavia EU:n sääntöjä ei enää sovelleta palveluntarjoajiin Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisten puhelujen osalta. Yhdistyneen kuningaskunnan sääntelyviranomainen voi vapaasti vahvistaa hintoja, joita kiinteän verkon puhelinliittymien tai matkapuhelinliittymien tarjoajat soveltavat Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja se voi päättää olla sääntelemättä tukkutason kohdeverkkomaksuja.

¹⁵ Komission suositus 2014/710/EY, annettu 9 päivänä lokakuuta 2014, yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän (merkityksellisiä markkinoita koskeva suositus) (EUVL L 295, 11.10.2014, s. 79).

¹⁶ Komission suositus, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, kilpailua edistävästä ja laajakaistan investointiympäristöä parantavista johdonmukaisista syrjimättömyysvelvoitteista ja kustannuslaskentamenetelmistä (EUVL L 251, 21.9.2013, s. 13).

¹⁷ Tukkutason kohdeverkkomaksut ovat maksuja, joita operaattorit maksavat toisilleen puhelun toimittamisesta asiakkailleen.

3. EU:N SÄÄNELLYN SISÄISEN VIESTINNÄN VÄHITTÄISHINNOITTELU

Siirtymäkauden päätyttyä säännellystä EU:n sisäisestä viestinnästä¹⁸ kuluttajilta perittävää vähittäishintaa, joka on enintään 0,19 euroa minuutilta puhelujen osalta ja 0,06 euroa tekstiviestien osalta, ei enää sovelleta EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan kuluttajiin Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisten puhelujen osalta ja päinvastoin. Tämä voi johtaa kuluttajilta perittävien vähittäishintojen nousuun Euroopan unionista Yhdistyneeseen kuningaskuntaan soitettujen puhelujen (ja päinvastoin) osalta.

4. VERKKOVIERAILUT

Siirtymäkauden päätyttyä Yhdistynyt kuningaskunta on verkkovierailuja yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella koskevien EU:n sääntöjen (asetus (EU) N:o 531/2012) suhteen kolmas maa.

EU:ssa toimivat palveluntarjoajat, jotka tarjoavat verkkovierailupalveluja asiakkaille ('verkkovierailupalvelujen tarjoajat')

- eivät voi enää tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeutta pyytäessään käyttää hyväkseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivien matkaviestinverkko-operaattoreiden velvollisuutta hyväksyä kaikki verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksia koskevat kohtuulliset pyynnöt (asetuksen (EU) N:o 531/2012 3 artikla);
- eivät enää hyödy EU:n säännöistä, jotka koskevat verkkovierailupalvelujen enimmäismaksuja, joita Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva vierailuverkon operaattori voi periä tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta Euroopan unionissa (asetuksen (EU) 531/2012 7, 9 ja 12 artikla).

Euroopan unionissa toimivien verkkovierailuoperaattoreiden verkkovierailuasiakkaat

- eivät enää hyödy verkkovierailuoperaattorinsa vähittäismaksuja koskevasta velvollisuudesta olla perimättä kotimaisen vähittäismaksun lisäksi muita maksuja verkkovierailupalvelujen käytöstä Yhdistyneessä kuningaskunnassa (soitetut tai vastaanotetut puhelut, lähetetyt tekstiviestit ja datapalvelut) edellyttäen, että käyttö on kohtuullista (asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 a ja 6 b artikla sekä komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2286¹⁹), mutta

¹⁸ Asetuksen (EU) 2015/2120 2 artiklan 3 kohdan mukaan 'säännellyllä EU:n sisäisellä viestinnällä' tarkoitetaan kaikkia numeroihin perustuvien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen käyttöä, kun yhteys otetaan kuluttajan kotimaan palveluntarjoajan jäsenvaltiosta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan kansalliseen numerointialueeseen kuuluvaan kiinteään tai matkapuhelinliittymään.

¹⁹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2286, annettu 15 päivänä joulukuuta 2016, yksityiskohtaisista säännöistä kohtuullisen käytön politiikan soveltamiseksi sekä menetelmistä verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen kestävyuden arvioimiseksi ja verkkovierailuoperaattorin tätä arviointia varten toimittamasta hakemuksesta (EUVL L 344, 17.12.2016, s. 46).

- he hyötyvät kuitenkin edelleen asetuksen (EU) N:o 531/2012 14 artiklassa (äänipuhelut ja tekstiviestit) ja 15 artiklassa (datapalvelut) säädetyistä avoimuusvaatimuksista matkustaessaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivat verkkovierailupalvelujen tarjoajat

- eivät voi enää tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeutta pyytäessään käyttää hyväkseen Euroopan unionissa toimivien matkaviestinverkko-operaattoreiden velvollisuutta hyväksyä kaikki verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksia koskevat kohtuulliset pyynnöt (asetuksen (EU) N:o 531/2012 3 artikla);
- eivät enää hyödy EU:n säännöistä, jotka koskevat verkkovierailupalvelujen enimmäismaksuja, joita Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva vierailuverkon operaattori voi periä tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta Euroopan unionissa (asetuksen (EU) 531/2012 7, 9 ja 12 artikla).

Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivien verkkovierailuoperaattoreiden verkkovierailuasiakkaat eivät enää hyödy

- EU:n säännöistä, joiden mukaan heidän verkkovierailuoperaattorinsa ei saa periä kotimaisen vähittäismaksun lisäksi muita maksuja verkkovierailupalvelujen käytöstä Euroopan unionissa (soitetut tai vastaanotetut puhelut, lähetetyt tekstiviestit ja datapalvelut) edellyttäen, että käyttö on kohtuullista (asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 a ja 6 b artikla); eivätkä
- avoimuusvaatimuksia koskevista EU:n säännöistä, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 531/2012 14 artiklassa (äänipuhelut ja tekstiviestit) ja 15 artiklassa (datapalvelut) säädetyistä avoimuusvaatimuksista matkustaessaan Euroopan unionissa.

Digitaalisia sisämarkkinoita koskevalla komission verkkosivustolla on yleistä tietoa unionin lainsäädännöstä, jota sovelletaan sähköiseen viestintään (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/telecoms>) ja verkkovierailuihin (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/roaming>). Verkkosivuja päivitetään sitä mukaa kuin uutta tietoa tulee saataville.

Euroopan komissio
Viestintäverkkojen, sisältöjen ja teknologian pääosasto